

De boodschap voor Pergamus

'En schrijf aan de engel van de gemeente in Pergamus: Dit zegt Hij die het scherpe, tweesnijdende zwaard heeft: Ik weet waar u woont, daar waar de troon van de satan is; en u houdt vast aan mijn naam en het geloof in Mij hebt u niet verloochend, zelfs niet in de dagen waarin Antipas mijn trouwe getuige was, die gedood werd bij u waar de satan woont. Maar ik heb enkele dingen tegen u: dat u daar hebt die aan de leer van Bileam vasthouden, die Balak leerde de zonen van Israel een strik te spannen, om afgodenoffers te eten en te hoereren. Zo hebt ook u er die op dezelfde wijze aan de leer van de Nicolaieten vasthouden. Bekeer u dan; maar zo niet, ik kom spoedig naar u toe en ik zal oorlog tegen hen voeren met het zwaard van mijn mond. Wie een oor heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, die zal ik geven van het verborgen manna, en ik zal hem een witte steen geven en op de steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan hij die hem ontvangt.'

Openbaring 2:12-18

Het tweesnijdende zwaard, dat uit de mond van de Heer gaat, is ertoe geroepen Zijn gemeente te oordelen. Het is iets verschrikkelijks om te maken te krijgen met dit scherpe zwaard, dat uit de mond van de Rechter komt. Het is het Woord van God, dat geen enkel kwaad laat bestaan.

De uitdrukking 'een tweesnijdend zwaard' komt drie keer voor in het boek Openbaring. In Openbaring 1:16 toont dat dit een boek van *oordelen* is. Geen kwaad kan in de tegenwoordigheid van God bestaan. In Openbaring 2:12 past de Heer dit oordelende zwaard in de eerste plaats toe op Zijn gemeente. Alles wat de verantwoordelijke gemeente getoond zal hebben in haar gedrag, zal onderzocht en beoordeeld worden. Dan als de hemel geopend wordt, aan het einde van het boek,

daalt de Heer uit de hemel neer met het scherpe, tweesnijdend zwaard (Openb. 19:15). Nu niet om de gemeente te oordelen, maar de hele wereld.

Dit doet ons denken aan Hebrëeën 4, waar getoond wordt wat het Woord van God met ons moet doen. Dit tweesnijdend zwaard 'dringt door tot verdeling van ziel en geest, zowel van gewrichten als van merg, en oordeelt de gedachten en overleggingen van het hart' (Hebr. 4:12). Wij moeten het tweesnijdende zwaard dus op onszelf toepassen. Er is geen verontschuldiging voor hen die behoren tot het huis van God, tot Gods kinderen, als wij het Woord zijn werk niet laten doen.

Hoe weinig genieten wij in onze zwakheid van de eeuwige dingen, en hoe weinig waarderen wij de hemelse dingen. De Heer kende de ellende waarin de gemeente van Pergamus zich bevond. Hij zegt tegen hen: 'Ik weet waar u woont'. Wat zal Hij geven aan degene die overwint? Andere gemeenten worden voorgesteld als voorbeelden van trouw. Tegen Filadelfia zegt Hij: 'Wie overwint, die zal Ik maken tot een pilaar in de tempel van mijn God' (Openb. 3:12). Als wij zwak zijn, zullen wij kracht ontvangen. Hij belooft het ons. Maar wat zegt Hij hier in Pergamus tegen hem die overwint? U bezit niets uiterlijks, maar Ik zal u een *verborgen* zaak geven en u invoeren in het intieme genot van alles waarvan Ikzelf geniet (Openb. 2:17).

Het gaat niet om iets in onszelf, een gemeente in verval, om dingen die de mensen op de voorgrond stellen en belangrijk vinden. 'Wie overwint, die zal Ik geven van het *verborgen* manna'. Het manna is het voedsel uit de hemel. Het werd elke morgen aan het volk in de woestijn gegeven. Maar er was ook een deel voor God. Er moest een gomer manna worden verzameld en aan Mozes worden gegeven. Hij deed dat in een gouden kruik en verborg die in de ark; op de plek waar ook de stenen tafels waren. Deze gomer bleef daar bewaard, als het deel van God. Niemand kon daar binnen gaan. Niemand kon er deel aan hebben.

Er is een hemelse Christus op aarde neergedaald. Een Christus die Zichzelf heeft vernederd, op Wie de gedachten van God zich concentreren. Het ware manna is neergedaald uit de hemelse heerlijkheid, om arme schepselen zoals wij te voeden. Het was liefde, die de Zoon van God deed komen om te lijden en te sterven. En dat vervulde het hart van Zijn Vader. Hij wilde voor eeuwig de herinnering bewaren aan de komst van Zijn Zoon op aarde om het heil te volbrengen. Hoe zouden wij zo'n liefde en vernedering kunnen meten of kunnen begrijpen?

Hoe kunnen wij het genot van die liefde smaken? Als wij de overwinning behalen en ons niet laten meeslepen door de loop van deze wereld. Dan zullen wij hetzelfde deel ontvangen en genieten. We kunnen ons nu al hierover verheugen, in afwachting van de heerlijkheid, ook al bevinden wij ons te midden van een boze wereld. Moge God ons geven gemeenschap met Hem te hebben. En nu al te

genieten van het verborgen manna en van deze liefde, die het hart van onze God en Vader vervult.

Bron: Le Messenger Évangélique 1936-81. Titel: Pergame

